

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.993 van 17 februari 2003
in de zaak A. 98.512/XIV-1211.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. CARSAU,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Lange Lozanastraat 2

tegen :
 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
 1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
 2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 18 december 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 22 september 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 2 februari 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij en de memorie van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 5 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HENDRIX, die loco advocaat Ph. CARSAU, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat de verzoekende partij twee middelen aanvoert die luiden als volgt:

“Enige middel (sic): schending van artikel 1, A, 2) van de Conventie van Genève dd. 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Overwegende dat artikel 1, A, 2) van de Conventie van Genève ondermeer het volgende stelt:

‘Die, uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van het land niet kan of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen’;

Overwegende dat vertoogster van etnische afkomst een ROMA-zigeunerin is;

Dat vertoogster in haar land van herkomst het slachtoffer is geweest van geweldplegingen uitgaande van de lokale bevolking, gebaseerd op het feit van haar etnische afkomst;

Dat zij derhalve in haar land van herkomst omwille van haar etnische afkomst (ROMA) steeds het object is van bedreigingen en daaruit volgende mogelijke geweldplegingen;

Dat het immers algemeen geweten en bekend is dat de ROMA-zigeuners ondermeer in het voormalige Joegoslavië en zeker in Kosovo voortdurend vervolgd en verjaagd worden, waarbij geen enkel geweld geschuwd wordt;

Dat vertoogster België als vluchtland heeft gekozen aangezien zij vernomen had dat in België een opvang zou kunnen bestaan;

Dat vertoogster bereid is haar leven verder in België uit te bouwen, aangezien zij hier de garantie heeft niet vervolgd te zullen worden op grond van bovenvermelde willekeurige redenen die op geen enkel strafbaar feit gebaseerd zijn en die enkel betrekking hebben op haar etnische afkomst;

Dat zij bereid is te integreren en werkbereid is zonder zich afhankelijk te willen stellen van openbare instanties om in haar onderhoud te voorzien;

Dat het bovendien onaanvaardbaar zou zijn om vertoogster te verplichten het Belgische grondgebied te verlaten, aangezien zij in dat geval gedwongen zou worden om terug te keren naar haar land van herkomst, alwaar zij ten prooi zou vallen aan mogelijke geweldplegingen en vervolgingen uitgaande van de lokale bevolking;

Dat het bovendien onaanvaardbaar zou zijn om vertoogster te verplichten het Belgische grondgebied te verlaten, aangezien zij in dat geval gedwongen zou worden om terug te keren naar haar land van herkomst, alwaar zij ten prooi zou vallen aan mogelijke geweldplegingen en vervolgingen uitgaande van de lokale bevolking-;

Dat vertoogster dan ook duidelijk beantwoordt aan de voorwaarden om als politiek vluchteling erkend te worden;

Tweede middel: schending van artikel 52 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Overwegende dat vertoogster de schending inroept als eerste middel van artikel 1 van de Conventie van Genève, is het evident dat ook artikel 52 van de Wet van 15 december 1980 geschonden is, aangezien deze beide artikels tesamen dienen geapprecieerd te worden;

Dat vertoogster dan ook verwijst naar haar uiteenzetting sub haar eerste middel om de vernietiging te vorderen van de bestreden beslissing.”.

1.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in de memorie van antwoord stelt dat de minister van Binnenlandse Zaken “niet bevoegd is om in te gaan op de middelen van de verzoekende partij, voor zover die uitsluitend betrekking hebben op de bevestigende beslissing”;

1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord betoogt wat volgt:

“Overwegende dat herhaald dient te worden dat verhoogster wel degelijk aan de voorwaarden van artikel 1, A, 2) van de Conventie van Genève beantwoordt.

Dat zij immers, als ROM-zigeunerin, in haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft uitgaande van mensen van een andere etnische afkomst.

Dat het immers een algemeen bekend gegeven is dat ROM-zigeuners continu gediscrimineerd en geminacht worden.

Dat de bestreden beslissing dienvolgens op grond van deze schending vernietigd dient te worden.

Dat toch de motivering van de bestreden beslissing zeer vaas was en om die reden alleen ook nog vernietigd dient te worden.”.

2. Overwegende dat de commissaris-generaal tot de conclusie komt dat de aanvraag kennelijk ongegrond is; dat hij de beslissing als volgt motiveert:

“(…)

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 22 september 2000.

(…)”.

Overwegende dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettigheidsstoezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van dit dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar verweer niet verder komt dan de loutere herhaling van haar asielrelaas, met name dat zij in haar “land van herkomst het slachtoffer is geweest van geweldplegingen uitgaande van de lokale bevolking, gebaseerd op het feit van (haar) etnische afkomst” en hierdoor in aanmerking komt voor een erkenning als politiek vluchteling; dat de verzoekende partij daarmee niet aantoont dat de commissaris-generaal met de bestreden beslissing de grenzen van zijn

appreciatiebevoegdheid heeft overschreden of zich op onjuiste feitelijke gegevens heeft gesteund; dat de middelen ongegrond zijn;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien februari tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.